

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om Statsbanepersonalets Sygekasse. (Om tilskud til speciallægehjælp).*

(Lovforslaget (nr. 100) findes i tillæg A. sp. 1263, fremsættelsen i tidenden sp. 2500).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Peter Jørgensen:** Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det foreliggende lovforslag, der jo kun tilsigter at stille Statsbanepersonalets Sygekasse lige med landets øvrige sygekasser, hvad angår statens tilskud til speciallægebehandling, der omfattes af en af socialministeriet godkendt overenskomst. Det er en forudsætning for ydelsen af hjælpen, at den i sygekasseloven foreskrevne indtægtsgrænse for A-medlemmer ikke overskrides. Jeg gør opmærksom på, at der ikke på nuværende tidspunkt foreligger en sådan overenskomst med socialministeriet, og der vil altså ikke for nærværende blive nogen udgift for statskassen. Når sagen bliver aktuel, vil den blive forelagt finansministeriet og folketingets finansudvalg til godkendelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

**P. E. Eriksen:** Da mit partis ordfører vedrørende sygeforsikringslovgivningen, det ærede medlem hr. Peter Larsen, er syg i dag, skal jeg fremsætte enkelte bemærkninger til dette lovforslag, der går ud på at ligestille Statsbanepersonalets Sygekasse med de anerkendte sygekassers afdeling A, hvad angår 50 pct.s tilskuddet til speciallægehjælp.

Specialbehandling og ambulante behandling kan jo på mange måder medvirke til at forebygge og hæmme sygdomme; der kan også være tale om hjælp til efterbehandling og om en aflastning af sygehuse ne derved, at patienter undgår indlæg-

gelse eller i hvert fald langvarigt sygehusophold. Sygehusvirksomhed må i høj grad bygges op om behandlingsafsnit og ambulatorievirksomhed, således at ordningen virker både forebyggende og behandlende. Det ser vi altså også i dette lovforslag.

Loven vil jo ikke straks give anledning til, at staten skal betale, idet der først skal overenskomster til mellem sygekasserne og speciallægerne. Det kunne dog være rimeligt allerede nu at spørge om, hvilken beløbsramme det kan komme til at dreje sig om. Kan den højtærede socialminister oplyse noget derom ud fra en beregning over de anerkendte sygekassers udgifter pr. medlem o. s. v.? Eventuelt kan spørgsmålet jo tages op i udvalget.

Lovforslaget er altså en naturlig konsekvens af de ændringer for de øvrige sygekasser, som vi tidligere har gennemført, og af ønsket om ligestilling på dette område. Ligestilling mellem de forskellige sygeforsikringsorganer må i det hele taget være grundlaget, også når det gælder f. eks. fortsættelsesygekasserne. De er efter loven fortsat et led i det almindelige sygeforsikringssystem, og der er ved de senere lovrevisioner skabt et grundlag for deres videreførelse på om ikke helt de samme så dog nogenlunde lige vilkår med sygekassernes B-afdeling. Derfor må den holdning, som socialministeren har indtaget over for de 16-åriges adgang til at blive medlemmer af fortsættelsesygekasserne, når deres forældre er medlemmer, i høj grad undre. Det drejer sig vel årlig om ca. 9.000 unge, af hvilke mange på grund af ministerens holdning tvinges til at søge anden læge end deres forældres. Det er svært at se nogen saglig begrundelse for, at der ikke her må gælde tilsvarende ret, som gjaldt forud for september 1963, og som fortsat gælder for børn af sygekassernes B-medlemmer. Mener den højtærede socialminister virkelig, at man skal bryde den fordragelighedens linje, der var lagt op til på dette område? Det er vel i og for sig ekstraordinært, at en minister griber direkte ind i en gruppe menneskers forhold uden forud at drøfte det med repræsentanter for denne gruppe, ja, har jeg forstået udviklingen ret, så endog uden nu halvandet år efter at have svaret på fortsættelsesygekassernes henvendelse fra oktober 1963 om spørgsmålet.